

Sygn. akt IA Cz 812/12

POSTANOWIENIE

Dnia 23 października 2012 roku

Sąd Apelacyjny w Szczecinie Wydział I Cywilny w składzie następującym :

Przewodniczący : SSA Marta Sawicka

Sędziowie : SA Halina Zarzeczna

SA Wiesława Kaźmierska (spr.) po rozpoznaniu w dniu 23 października 2012 roku w Szczecinie na posiedzeniu niejawnym sprawy z powództwa Z. C. przeciwko Gminie Ś. o zapłatę

na skutek zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Okręgowego w Koszalinie

z dnia 29 maja 2012 r., sygn. akt I C 462/11 w przedmiocie odrzucenia pozwu

postanawia:

oddalić zażalenie

H. Zarzeczna M. Sawicka W. Kaźmierska

UZASADNIENIE

Z. C. wniósł pozew przeciwko Gminie Ś., domagając się zasądzenia: kwoty 130 000 złotych tytułem zwrotu nienależnie pobranego podatku rolnego w latach 1994-1996, kwoty 1 500 000 złotych tytułem odszkodowania za doprowadzenie do bankructwa jego gospodarstwa rolnego oraz za utratę zdrowia.

Postanowieniem z dnia 29 maja 2012 r. Sąd Okręgowy odrzucił pozew. W uzasadnieniu wskazał, iż przed Sądem Okręgowym w Koszalinie toczyła się już sprawa z powództwa powoda przeciwko pozwanemu o to samo roszczenie. Orzeczenie zapadłe w ww sprawie (syg. akt C 1/08) jest prawomocne. Sąd I instancji uznał, iż obecnie powód dochodzi tożsamyh roszczeń, co uzasadnia odrzucenie pozwu.

Postanowienie to zaskarżył powód w całości, wnosząc o jego uchylenie. Zarzucił, iż poprzedni pozew wniesiony był przeciwko Wójtowi Gminy Ś.. Wskazał na manipulacje jakich dopuścić się miał pełnomocnik strony pozwanej w poprzednim postępowaniu.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie okazało się niezasadne.

Odrzucenie pozwu jest decyzją odmawiającą merytorycznego rozpoznania sprawy z przyczyn procesowych. Jedną z podstaw odrzucenia pozwu jest powaga rzeczy osądzonej, która oznacza, iż zapadło już prawomocne rozstrzygnięcie dotyczące tego samego przedmiotu postępowania, które toczyło się między tymi samymi stronami.

Granice przedmiotowe powagi rzeczy osądzonej, którą w procesie ma tylko wyrok, wyznacza przedmiot rozstrzygnięcia sądu w związku z podstawą sporu, zakresem zaś podmiotowym powagi rzeczy osądzonej objęte są strony. Przepis art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c. należy interpretować w powiązaniu z art. 366 k.p.c, z czego wynika, że tożsamość roszczenia w rozumieniu w art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c. zachodzi tylko wówczas, gdy identyczne sanie tylko przedmiot, ale i podstawa

sporu. Przedmiotowe granice zawisłości sporu wyznaczają: żądanie udzielenia ochrony prawnej w sposób i w zakresie wskazanym w pozwie oraz podstawa faktyczna żądania.

W realiach niniejszej sprawy, jak słusznie skonstatował Sąd Okręgowy, analiza akt postępowania prowadzonego pod sygn. akt I C 1/08 prowadzi do wniosku, iż pomiędzy roszczeniami nią objętymi a roszczeniami zgłoszonymi w toku niniejszej sprawy zachodzi tożsamość rozumieniu art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c. Powód bowiem także w poprzedniej, zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Koszalinie z 25 listopada 2008 r. sprawie, domagał się zasądzenia kwoty 130 000 złotych, tytułem zwrotu podatku rolnego za lata 1994-1995 oraz kwoty 1 500 000 złotych, tytułem odszkodowania za doprowadzenie do jego bankructwa. Treść zapadłego w sprawie wyroku jak i jego pisemnego uzasadnienia nie pozostawia wątpliwości co do tego, iż przedmiotem rozpoznania było roszczenie skierowane przeciwko Gminie Ś.. Co prawda powód w pozwie wskazywał, we poprzedniej sprawie, że pozywa Wójta Gminy Ś., jednakże wezwany do sprecyzowania wyraźnie

oświadczył, że stroną pozwaną jest wymieniona Gmina (k.28) akt SO w Koszalinie IC 1/08) i tak też oznaczał stronę pozwaną w kolejnych pismach procesowych.

Stąd te# Sąd Apelacyjny, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 kpc, oddalił wniesione zaalenie, jako bezzasadne.

H. Zarzeczna M. Sawicka W. Kaźmierska